

6
DISSERTATIO INAUGURALIS MEDICA,
DE
LONGÆVITATE
EX MEDICINA,

Quam,

AUSPICE DEO PROPITIO,
Et Consensu atque Auctoritate Gratiſſæ Facultatis Medicæ
IN ALMA REGIA FRIDERICIANA,

P R Æ S I D E

ON. D. MICHAELE ALBERTI,

ACR. MAJ. REG. BORUSS. AULICO ET CONSIST. MAGDEB. CONSILIARIO,
MED. ET PHILOS. NATUR. PROFESSORE PUBL. ORDIN. ACAD. NAT. CUR.
COLLEGA, SOCIET. REG. BORUSS. SCIENT. SODALI, ETC.

DECANO H. T. SPECTATISSIMO,

Domino Patrono, Præceptore ac Promotore suo omni honoris cultu prosequendo,

P R O L I C E N T I A

UMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS ET PRIVILEGIIS
DOCTORALIBUS LEGITIME IMPETRANDIS,

HORIS LOCOQUE CONSVETIS,

ANNO MDCCXXVIII. D. OCTOBR.

PUBLICÆ AC PLACIDÆ ERUDITORUM VENTILATIONI
SUBJICIET

R E S P O N D E N S

ARNOLDUS FRIDERICUS Steinmeyer,
HERVORDIA-WESTPHALUS.

HALÆ MAGDEB. LITTERIS HENDELIANIS.

PRÆLOQUIUM.

Uicunque mortem fugiunt, morbos abhorrescunt, sanitatem quærunt & longam vitam desiderant: illi etiam media & subsidia pro avertenda morte, præservandis debellandisque morbis, confirmanda sanitate & sublevanda prolongandaque vita avido & calido appetunt affectu: & quoniam inter artes naturales præcipue Medicina inclaruit, quæ quadante-nus huic desiderio satisfacere potest, ita evenit, ut qui vitam amant & juxta *Senecam Lib. 2. natur. quest. c. ult. tardius mori magni æstimant*, illi etiam medicam artem concelebrent; hinc *Medicus naturæ minister* vocatur a *Galeno in Lib. num ars tuenda sanitatis ad medicinam, an gymnasticam spectet c. 26.* sicut de medicis testimonium perhibetur, quod *salutis hominum curam agant l. 1. §. 1. ff. de extraord. cognit. quid quod Plinius lib. 29. c. 1.*

Medicum imperatorem vitæ nostræ appellat: quam ob rem plurimi homines in sanitatis & vitæ periculis ad Medicinam, velut ad sacram confugiunt anchoram: neque tantum in periculoso corporis statu opem a Medico quærunt, sed etiam omni tempore accepta & probata consilia atque auxilia expetunt, quo ad longiorem vitam pertingant, hinc cum Socrate Æsculapio Gallum spondent, si ad exoptatam Longævitatē pervenerint: quare Isidorus Pelusianus lib. 2. ep. 188. malum illum pronunciat, medicum, qui nec sano & incolumi ad præcavendum morbum, adjumentum ullum porrigit, nec ægrotare incipienti, aliquid quo morbum propulset, dicit aut facit, corrupto autem atque ita affecto, ut nulla ratione curari possit, innumera præscribit remedia: ficut etiam turpe est de medico dicere, non putaram, quando ex imperitia vitæ brevitatem provocavit & acceleravit, prout Livius de Scipione Africano refert, quod dixerit: turpe est in re militari dicere: Non putaram: quam ob rem etiam declaratur in l. 6. §. 7. ff. de offic. præsid. & l. 8. ff. ad L. Aquil. sicuti medico imputari eventus mortalitatis haud debet, ita quod per imperitiam commisit, imputari ei debet: Interea etiam alii sunt, qui ex Stoicorum mente & juxta illorum sensum vitam quidem mediocriter æstimant, attamen minus benevole de medicina judicant, velut Quintilianus in declamationibus eloquitur: Fato vivimus, languemus & morimur; Medicina quid præstat? & Martialis lib. 2. præcipit: quid tibi cum Medicis! dimitte Machaonas omnes: quemadmodum Pausanias medico ipsum visitanti ac interroganti, nihil habes mali? respondit, id fit, quia te medico non utor conf. Cass. Rejesi-

us in Camp. Elys. juc. qu. 8. cui titulus, Vita præfixus a Deo, terminus an medicina necessitatem excludat? & quamvis a medicis imperitis non vitæ tutela, sed destructio expectanda est, tamen talis macula haud promiscue arti Medicæ inurenda erit, quare Plinius exclamat l. c. in hac sola scientiarum evenit, ut cuique medicum se professio credatur statim, cum sit periculum in nullo mendacio majus; ita etiam Seneca profitetur in lib. de Ira c. 6. medici quibus non potuerunt largiri vitam, facile exitum præstant: quam ob rem contra imperitiam medicam Rejesius qu. 6. cum affectu differit; siquidem nec impossibile, nec inauditum, nec plane rarum existit, ut vires naturales, ad vitam longam acquirendam præstantes & sufficientes per imperitiam artis destruantur & loco Longævitatæ, brevitæ vitæ ex Medicina veniat, ut de multis valeat, quod de Casare Hadriano commemoratur, cujus monumento inscriptum est, illum turba Medicorum periisse, vid. Plinius l. c. huc spectat, quod Cicero in Lib. de fato eloquitur: si fatum tibi est ex hoc morbo convalescere, sive medicum adhibueris, sive non, convalesces; si fatum est, non convalescere, sive adhibeas, sive non, non convalesces; medicum ergo adhibere quid attinet? Interim Gratianus l. 23. qu. 4. ff. judicat: quamvis sciamus neminem ultra terminum victurum, omnibus tamen languentibus non incongrue medemur, eo etiam prædicti Rejesii qu. 18. conatus tendit, ut utilitatem & necessitatem Medicinæ pro vita & sanitate confirmanda demonstret, hinc n. 5. & 6. hoc judicium reliquæ deductioni & demonstrationi præmittit; confitemur imprimis Dei decreta, rata, firma, certa, infallibi-

lia & inevitabilia; quod licet verissimum; asserere tamen aliqua conabimur, quibus & medicinae necessitas minime contemnenda videatur & cum divina voluntate & stabilibus illius decretis medici opera minime pugnare, nec illis adversa esse, palam fiat ac manifestum. Quamvis vero Medicina ad morbos imminentes præservandos & præsentis expellendos admitti queat, tamen multi contra nexum sanitatis & medicinæ objicere possent, quod Medicus sanis non datus sit, sed ægris, quando vero sanitas mutabilis & vita fragilis est, tunc medici officium etiam existit, ut præsentem integram sanitatem & vitam tueatur, conservet & prolongare adjuvet; quo non modo salutaria consilia, sed & interdum plane congrua auxilia pertinent; quare interdum simplicia & vilioris qualitatis media satisfaciunt, sicut *Plato Lib. 5. de Republ.* elocutus est: quando medicinis nullis indigent corpora, sed victus solum institutionem exigunt, viliores medicum sufficere arbitramur; quando vero medicinis est agendum, scimus præstantiore medico quodam opus fore: quod dictærium sub justa interpretatione nostris meditationibus accommodamus: Et si juxta *Senecam Ep. 70.* non omni pretio vita emenda est, ita in regno naturæ congrua utique media seligenda sunt, quæ vitæ naturali subveniunt; quemadmodum etiam varia subiecta naturalia ad corporis quotidianam sustentationem spectant, ita talia adhiberi debent, quæ cujusvis hominis personalibus circumstantiis & qualitatibus quadrant, unde longior vitæ animalis duratio expectari potest: inter hæc media & subsidia merito nonnulla subiecta
sub

sub censuram veniunt, quæ vel exquisitæ, vel quasi medicamentosam virtutem exserunt, ut propterea œconomia vitalis e foro medico egregiam opem impetret: ob id præsenticonatu & Inaugurali Specimine cum Deo constituimus, ut LONGÆVITATEM EX MEDICINA brevi disquisitione & deductione explicemus, insuperque indicemus, in quantum arti medicæ sanitatem & vitam nostram committere & concredere queamus. Huic labori ut Deus, qui author, conservator & moderator vitæ nostræ est, gratia sua annuat, est quod devotissime flagitamus.

§. I.

QUOD *vita naturalis ex Medicina emolumenta & adjumenta quædam impetret, non pauci medicorum sunt, qui affirmativo inclaruere judicio; hinc merito sollicita quæstio instituitur, an etiam vita certis & congruis consiliis & auxiliis, ex Medicina profluentibus, confirmari & prolongari queat, an natura in libero & spontaneo suo officio etiam artis concursum & commercium perferat? deinde si hæc quæstio affirmativa sententia deciditur, iterum simili sollicitudine quæritur, quænam secura probata & utilia talia sint adminicula ex Medicina Longævitati promovendæ idonea & convenientia: quo loco mox reminiscimur illius effati, quod *Acta Erud. Lips. An. 1705. Mens. Januar. p. 41. ex Wilhelmi Temple opusculis posthumis* allegant: *Cuius homini aut laborandum, aut jejunandum, aut medicina utendum, aut ægrotandum est; ubi indirecte homini ad firmam sanitatem & longiorem vitam, exercitatio corporis, abstinentia aut temperantia, imo restrictus remediorum usus.**

sus commendatur: Dum vero præsentì themate inquiri-
 mus, an *Medicina* commercium habeat cum *Longævitate*,
 tunc in initio hujus disquisitionis adseveramus, quod i-
 psa *vita animalis* realis *Medicina* sive *Therapia* existat, id
 quod solidissima demonstratione probavit *Illustris D. D.*
Stablius in disp. de Therapia sani corporis, hinc ad formam
durationis corporis humani valde fragilis & corruptibilis
 pertinet, *utilium* causarum & substantiarum corpus no-
 strum attingentium & intrantium justus *selectus*, digna
 præparatio, congrua retentio & applicatio & inutilium ac
 inimicarum conveniens *remotio*, sic corpus nostrum ma-
 net in salvo; qui processus si diutius continuant, *longio-*
rem etiam corporis *durationem* complectuntur: ita na-
 tura humana rite suis officiis fungens, optimus est pro-
 prii sui corporis *archiater*, a DEO necessaria *capacitate* &
virium præstantia instructus, quo *quotidiana* incommoda
 & detrimenta, corpori imminencia, avertat; hinc mo-
 tus in justo gradu, ordine & tempore administrare, partes
solidas & *fluidas* in debita actione servare, nec non hetero-
geneas & mixtioni animali *perniciosas* causas legitime *eva-*
cuare & dissipare debet: qui ipse actus & processus non a-
 lius, quam *Medicus* est, quem prudens artifex, si rite proce-
 dit curatori studio imitari debet, quoniam corporis curam
 per *divinam* institutionem, nullum principium melius ob-
 servare & tractare potest, quam ipsa illa *natura*: quare *Hippo-*
crates lib. 6. Epid. Sect. 5. judicat, quod *natura sit morborum me-*
dicatrix; quod inveniat sibi ipsi vias & peragat quæ conveniunt
 & *Valleriola lib. 2. obs. 6.* ex eodem ferme sensu confitetur, na-
 tura est, quæ sanitatem in nobis tuetur & morbos pellit, ipsa sibi
 vias invenit: quando itaque naturæ ductum sequi debemus,
 haud sermo est de illius *erroneis* & pravis, sed bonis ac
 convenientibus operationibus *conf. Disp. Celeb. Dn. D.*
Stablii de Naturæ erroribus medicis, de Ministerio artis na-
turæ salutariter adhibendo; ut & D. D. Præsidis disp. de moti-
bus

bus naturæ, cynosura medici, de Therapiæ spontaneæ observationis utilitate & necessitate in medicina Epist. de Naturæ & artis commercio therapeutico, nec non in Therapia medica cap. de spontanea morborum curatione Sect. 1. cap. 1. pag. 10. quam ob rem interdum ars succurrere debet, quando insolitæ quædam difficultates etiam sub reliquo sano, prout videtur, corporis statu occurrunt, aut quando aliqualis minor languor & mitior irregularitas naturæ obvenit, unde majus detrimentum manifestius vitæ & sanitati præjudiciosum ortum trahere potest & non raro etiam solet, ut observatio majoris e minori malo medicis ut plurimum angorem conciliet & peculiarem animadversionem faceffat ac causetur: quamobrem œconomia vitalis haud ita perfecta & constans est, quin aliquando manuductionem & opitulationem ex artis medicæ capacitate & dexteritate admittat, imo postulet & nonnunquam sensibilius urgeat; quod adminiculum, si opportuno tempore denegatur, non vitæ durationem, sed celeriolem oppressionem & extinctionem promittit.

§. II.

Dum vero *questionem* illam *præsenti* labore ventilamus, an ex *Medicina* certa subsidia, pro *Longevitate* acquirenda, idonea speranda & alleganda veniant, tunc minime talia *obscura* arcana medica intelligimus, qualia *Rogerus Baconius* in *lib. de occidentibus senectutis* & P. 5. in not. ad *Baconis Epist. de Secret. nat. & art. c. 7. p. 77. præsumit*, conf. *Fonstonus* tr. de *constant. natur. propos. 5. art. 1. p. 47. Mart. Pansa* de *propag. vit. Part. theoret. gener. c. 4. n. 13. p. 34. quasi Patriarchæ singulare secretum remedium ad Longevitatem proficuum sciverint & adhibuerint: sicuti Paracelsus in lib. de *vita long. de Adamo* refert, quod talibus arcanis usus fuerit; quo pertinent *Walchii & Hadriani a Mynsicht* aliorumque traditiones, quasi antiquissimi Patres notitiam *Lapidis Philosophorum* habuerint, ex cujus*

B
usu

usu ad tam *seram* senectutem pervenerint, *conf Garman-*
nus de mirac. mort. Lib. 1. tit. 7. §. 5. probe enim agnosci-
 mus quod tantis *portentosis & absconditis arcanis* ad vitam
 longam opus haud habeamus, siquidem ipsa *simplicitas &*
benignitas naturæ simplicia & temperata subsidia admittit:
 quo plus enim *artificii* alicui subiecto inest, eo minus na-
 turæ conforme est, quæ *libera, placida, leni & moderata,*
ordini naturæ plus accedenti methodo tractari & sublevari
 vult: unde ut plurimum *suspecta* sunt encomia, quæ de
 nonnullis arcanis medicamentis circumferuntur, quam
 ob rem *Camerarius in Syllog. Memor. Cent. X. partic. II.* dicit:
Mercurius vitæ evadit mercurius mortis, quod etiam *Lotti-*
chius in suis observat. testatur & *Crato Lib. 1. cons. II.* *aquas*
vitæ in apoplecticis aquas mortis nominat: quam ob rem
Thonerus eloquitur: *Lib. 3. obs. 2. p. 157.* *sæpius benigniora*
remedia, aliquoties iterata, magis sunt proficua, dum natu-
ram habent adminiculantem, quam multo fortiora, illam per-
turbantia & vires atterentia: dum interim ad longiorem
 vitam *Medicina* quicquam conferre debet, iterum in me-
 moriam revocamus effatum *Hippocratis in lib. de arte: text.*
18-21. §. 5. *objiciet nobis adversarius, quod multi jam ægri*
etiam medico non utentes sanitatem recuperaverint: & ego
huic sermoni fidem non detrabo: apparet autem mihi simile
hoc esse, ut etiam medico non utentes, tamen medicinæ bo-
nam fortunam experiantur, quamvis non sciant aut intelli-
gant, quid in illa rectum aut non rectum insit: porro text.
27. 28. 29. pergit; *valde enim necessarium est nosse eos, qui me-*
dicis etiam non sunt usi, si ægrotaverunt & convaluerunt,
quod aut facientes aut non facientes sanati sunt: deinde §.
 6. nominat tales medicinas, quæ vel positiva ope, vel
 privativo respectu sanitatem procurarunt: dicit enim
text. 1. seq. aut enim inedia, aut edacitate, aut uberiore po-
tu aut siti, aut balneis aut illuvie, aut laboribus, aut quiete,
aut somnis, aut vigilia, aut hisce omnibus promiscue utentes
 con-

convalescerunt: & sane propterea quod opem senserunt, valde necessarium est, ipsos nosse, quod fuerit aliquid, quod opem tulerit: & rursus si quid detrimenti acceperunt, necesse est & detrimentum nosse & quod fuerit aliquid quod damnum dedit ac læsit: quo loco Senex tales medicinas nominat, quæ sub arbitrio naturæ constitutæ sunt & quæ ex parte simplices naturæque valde congruæ existunt, ut per hæc naturalis ordo œconomix vitalis observetur & promoveatur, neque illius vires aut confundantur, aut debilitentur; hinc tales Medicinæ illos motus & effectus invitant & promovent, quos vegeta natura alias sponte in vitæ & sanitatis emolumentum ordinario tramite exequitur: conf. Celeb. Dn. D. Stahlii disp. de Medicina sine Medico: quam ob rem judicamus, quod utique ex Medicina talia consilia & adminicula expectanda sint, quæ Longævitati promovendæ inserviunt, sed quæ œconomix vitali apprime respondent; sicut juxta Hippocrat. monitum in Libr. de flatibus interdum per additionem, nonnunquam per subtractionem hæc Medicina dirigenda est.

§. III.

Medicina itaque pro vita longa varia subministrat subsidia, quorum aliqua sub diæta, alia vero sub magis directæ medica directione ad salutares effectus applicari & adhiberi possunt; de quibus utrisque in reliqua speciali deductione paulo fusius agendum erit: interea non desunt multiplicia medicorum testimonia de medicamentosis mediis ad Longævitatem promovendam proficuis judicatis: & ut tantum hoc loco nonnullorum talium testimoniorum mentionem faciam, Galenus de medicam. facil. parabil. lib. 3. recenset, quod Pythagoras per aceti Squillitici sedulam ingestionem ad seram Senectutem pervenerit: conf. Wittichii Vade mecum Part. 1. Tabernamont. Herbar: Sic Athenæus & Diophanes de Democrito recensent, quod ad vitam longam interne mel, externe oleum adhibuerit, vid.

Plinius lib. 22. c. 24. lib. 14. c. 22. Vossius de orig. & progress. idololatr. lib. 4. c. 79. Foubertus Opp. Tom. 2. p. 215. & Valerius la loc. com. lib. 3. de usu olei ad longævitatē tractat & Verulamius in historia vitæ & mortis inunctionem cum oleo tanquam medium Longævitatē commendat: Zaccaguinus in notabilibus medicinæ carnem viperinam ad vitam longam laudat: Tackius in Chrysogon. Juniperum pro remedio ad vitam longam habet; Paracelsus artem promisit Senes iterum rejuvenescendi, quem refutavit Freitagius in auro-ra medica lib. 4. c. 4. siquidem Rejes quæstionem illam ventilat, an mors naturalis beneficio medicinæ retardari & Senectus in juventutem converti possit qu. 26. ubi Paracelsus invehitur, qui hanc artem promisit & ipse mature obiit: conf. Bravo de medic. dogmat. præstantia p. 39. seq. ita sunt quidam authores, qui certis fontibus & aquis virtutem ad vitam longam adscribunt, velut Cardanus lib. de vita longa & lib. 2. contrad. tract. 5. contrad. 9. Langius Epist. 79. Zac. Lusit. Medic. Princ. hist. lib. 4. hist. 45. Prosper Alpinus de Medic. indorum Lib. 1. c. 11. aliqui Salis usum ad vitam longam extollunt, velut Horstius in Opp. Tom. 3. Hæferus in Herc. Med. Lib. 2. c. 1. porro Mindererus in aloëdario Marocostino Myrrham cum auro & thure ad vitam longam commendant, fortassis quia tres reges ex oriente has species pro dono Salvatori modo nato obtulerunt; si quis hanc rationem promiscue amplecti neq; pro superstitione habere voluerit: alii aloën eximie ad Longævitatē celebrant, hinc Fabricius ab aqua pendente in Consultationibus, referente Gar-manno in tr. de mirac. mort. Lib. 3. tit. 2. §. 99. aliquoties ob multiplicem imo fere quotidianum usum ipsemet probatum, proverbii modo effabatur, qui optat vivere annos Noe multum utatur Pilulis de Aloë; evolvo. Andr. Tenzel Exeges. chymiatr. P. II. S. 4. p. 585. jung. huic Christ. Langium de Elix. propriet. §. 41. p. 131. hætenus Garmanus, quo etiam provocat Zornius in Botanologia medica sub. tit. Aloes p. 48. nec desunt qui Helleboro nigro

nigro eandem virtutem adscribunt, de quo ita scribit Zornius l.c. p. 278. Theophrastus Paracelsus rühmet die Nieß- Wurzel zum langen Leben, vornehmlich die Blätter gepul- vert, und mit Zucker alle Morgen zwei Messerspißen voll genos- sen, dessen Tacchius an sich selbst eine Probe gethan, wie in seiner Chrysogonia zu sehen, und könnte man dadurch sein Le- ben bis ins 120. Jahr verlängern und conserviren: Decanus quidam apud Marc. Anton. Zimaran. in Antr. Mag. Med. P. 1. p. 315. ellebori usu vitam ad 186. annos protraxit: vid. quoque B. Warlitzii Valetudin. Sen. Salomon. Med. Sacr. p. 40. Henn. Scheunemann. in Medic. reform. c. ult. folia fere lapidi Philo- sophico equiparat, eaque in balsamum redacta hominem ab externis infectionibus & omnibus internis putrefactionibus præservare scribit: ita etiam hujus hellebori in simili elo- gio mentionem facit Bartholinus Cent. 5. hist. 28. Becherus in Psychosophia qu. 134. p. 237. seq.

§. IV.

Præter hæc subjecta alii ad Longævitatē adjuvandam Vini usum eximie extollunt, sicut Galenus lib. 5. de tuenda sanit. & lib. de anim. & corp. mor. consecut. illud senibus valde commendat, quam ob rem ab Avicenna vinum lac senum nuncupatur, licet Rejesius qu. 85. n. 26. 27. vino hoc prædicatum deneget & n. 25. demonstret, quando Senibus nocivum existat: contra vero Joepserus in manud. ad long. vit. Part. 1. c. 8. p. 78. 79. asserit: vini potio non modo infinita Senibus præstat commoda, sed etiam plurimum ad humanæ vitæ longævitatē confert, senibusque præ reliquis conducit; idem judicat Cononherius Lib. 3. de admirandis vini virtuti- bus. Porro de Riolano testatur Bartholinus l. c. p. 50. quod Senex valetudinem suam crebris V. Snibus adscripserit: & Joepserus l. c. Part. II. c. 3. p. 181. scribit: quis adhuc negabit sanguinis detractio neu tum valetudini servandæ tuendæque, tum vitæ in ævum extrahendæ ut plurimum servire: & por- ro: quis ergo adhuc dubitabit, sanguinis per incisam venam

*educti, examen ad vitæ longævitatē plurimum facere: quibuscum Wedelius in disp. de vita longa, p. 32. sub certa limitatione consentit: interim non desunt, qui contrarium a-
 cerrimo stilo probare nituntur: Sic porro Becherus l. c. p. 237. 238. dicit: In den dispensatorio Augustano wird sehr gelobet zum langen Leben, der Gebrauch des Meer-Zwiebels-Safts, Honigs oder Eßigs, etliche rühmen sehr den steten Gebrauch der Conservæ von Betonic: Et hic Becherus p. 240. qv. 135. de suis pilulis differit, quatenus longævitati promovendæ conducere possint: deinde Bartholinus l. c. p. 51. de Pilulis Sanctorii ita judicat: Sanctorius pilulas se habere jactabat, quibus in agone exhibitis, vitam ad 24. horas agris protraheret: Si promissis eventus responderet, anticipari possent horæ nova pilularum dosi & in æternum superviveremus, ut jocabatur J. D. Sala: præter hæc omnia Jæpserus Parte II. l. c. de remediis ad longioris vitæ consecutionem facientibus tractat; similiter Helmontius in tr. de arb. vit. media pro-
 rogandæ vitæ præscribit: ita alii grana chermes, opobalsamum, lignum aloes, cedri, crocum, ambram, perlas, lap. bezoar, cinnabarin, gemmas officinales, corallia, theriacalia, species cordiales, lætificantes, de gemmis, de hyacintho, aurum & remedia inde confecta, inter quæ vulgo sic dictum aurum potabile nomine inclaruit, Verulamius ambram & nitrum commendant, unde quidam Senes ambrata remedia admodum extollunt: Sunt qui radici Sinensium Ginsen egregiam virtutem in Senibus pro viribus eorum confortandis adscribunt: alii Moschi, Mastichis, Cinnamomi, balsami Peruviani laudes ad longævitatē adjuvandam extollunt: Et quot non arcana chymica, splendidis elogiis & promissionibus turgida, passim circumvolant, quæ plenis buccis ad vitæ prolongationem declamantur & commendantur, quo creduli & de vitæ suæ duratione valde solliciti homines magnis sæpe sumptibus arcana talia sibi comparant, sed in veriori respectu avaro affectui aliorum satisfaciant:*

faciant; quid quod interdum innotescit, quomodo *artistæ & speculabundi* quidam Chymiatri naturæ viribus *parum*, arti vero suæ plus tribuunt, adeoque semper *artificiosis* suis compositionibus naturæ vires *excitare*, *robore* & *conservare* volunt, quos merito *Simon Pauli* in *Q. B. ubi de Centaur. min.* agit, redarguit, dum tali *inutili* officiositate natura potius enervatur & *corrumpitur*, quam *erigitur*; si itaque quisquam *singulis* talibus, e *medicina* commendari solitis, subjectis ad *Longævitatē* procurandam uti mallet, ille certius inde *brevitatē* vitæ & *sanitatis infirmitatē* acquireret; quam ob rem haud *promiscua* aut *facilis* fides & fiducia *portentosis* talibus pollicitationibus tribuenda est, quando quisquam *sanitati & vitæ* suæ consulere vult.

§. V.

Quod itaque in ordine *themati* nostro satisfaciamus & demonstremus quibus *auxiliis* e fonte *Medico* provenientibus *Longævitati* consulere queamus, tunc quidem *Celsi* monitum sua veritate radiat: *Summa medicina est, non uti medicina*, aut uti *Simon Pauli* l. c. eloquitur: *Sæpe optimum medicamentum est, medicamento non uti: natura morborum medicatrice*; quod fufius demonstravit *Dn. D. Præses* in *disp. de Abſtinentia a medicis & medicamentis morbos & mortē sæpe avertente*: Siquidem de plurimis *longævis* in *historia naturali* manifestum est, quod *rarius* medicamentis fuerint ufi & sub *simpliciori* vivendi genere ad *ſerā ætatem* pervenerint; interim juxta *prædictas* animadverſiones *Medicina* non semper *artificioſa*, *inſolita* & *ſpecioſa* ſubjecta, ſed etiam *ſimpliciſſima* quædam ſubſidia complectitur, quæ *medicamentofam* virtutem exſerunt: Sunt itaque talia adminicula, quæ *proportionem motuum* ad *humores* conſervant, *vigorem naturæ* allevant, *ſanguinis bonam temperiē* conciliant, *functiones ſe- & excretorias* promovent, *humorum juſtam quantitatem* tuentur,

entur, *fibrarum motricium* valorem & *sufficientem* activitatem excitant, *animæ commercium* cum *corpore* sublevant, *organorum* quorumlibet *necessariam* functionem sustentant & reliqua *impedimenta* & *offendicula* avertunt atque *tempestive* remonent, quibus *mediis*, *subsidiis* & *effectibus* præcipue *sanitatis* integritati & vitæ durabilitati apprime consulitur; unde *artis medicæ* quandoque occupatio est, ut *talibus* processibus & effectibus *promovendis* operam det: *haud* tamen utile & consultum est, ut *frequentius* per *medicamenta* tales operationes excitentur, quoniam *nimia* officiositas *artis naturam* valde corrumpit, emollit, *languescit*, confundit & in *futuris* necessariis *spontaneis* officiis administrandis *torpidam* reddit: etenim quamdiu *sponte*, facile, libere & *prompte* singulæ tales *functiones* cum *connexis* salutaribus effectibus procedunt, *haud* proficuum est *naturam* medicamentis ulterius *impellere* & *adigere* velle; inde potius eveniet, ut ipsa *nimum* vires suas *dilapidet*, adeoque citius *enervetur* atque succumbat; quo magis enim illa *placido* quodam moderamine officiis suis fungitur, eo magis non modo in *justo ordine* *oeconomix* vitalis perseverat, sed & eo magis ipsa *perdurat*: quare valde *judiciose*, *circumspecte* & *perite* *Medicina* cum *Longævitat*is directorio combinanda est, ne *nimum* *arti* confidentes, *naturæ vim* inferamus: has vires itaque atque *ordines* *naturæ* medicus nosse debet, ne *medicinam necessariam* esse reputet, quamdiu *sibi sola* sufficit *natura*: hinc in *observatione* medica *multiplicibus* exemplis confirmatum est, quod *Longævi*, nullo facile *medicamine* usi fuerint, neque aliqua *medicina* opus haberint, præcipue *artificiosa*; siquidem aliqui *causam* hanc *Longævitat*is allegare solent, quod *medico* & *medicina* non sint usi, quoniam satis *vegeta* *natura* instructi *transitorias* sanitatis imbecillitates *patientia* & *continentia*, aut ad summum *simplicissimis* & *domesticis* adminiculis superaverint:

rint: quam ob rem *raro* medicina, secundum *communem* sensum accepta, uti *optime* sane sanitatis firmæ & vitæ longæ *sæpe* est opitulatio; a qua tamen *regula* exempti & distinguendi sunt homines *infirma* natura præditi, qui propter hunc *proprii* vigoris *defectum*, artis subsidio & *frequentiori* concursu indigent, ut de iisdem postea plurimi profiteantur, quod *adminiculo* medicinæ & medicamentorum *aliquandiu* conservati & sustentati sint, quoniam alias *citius* vita privati fuerint.

§. VI.

Quando itaque nonnunquam corpus ob *plenam*, minusque *selectam* aut *congruam* Diætam multis *impuritatibus* oppletur, quas natura *sufficienter* haud evacuat, sed *diutius* retinet, ut facile *futuris* fonticis damnis, causam & occasionem præbere possint, tunc interdum ad *frequentiore* & efficaciore talem excretionem cum *convenienti* auxilio *medicamentoso* invitandam succurrere debet Medicina; ut *purgato* corpore, *reliquæ* functiones iterum *legitime* in sanitatis & vitæ emolumentum continuent: si *sanguinis* massa interdum ob *plenior*em victum aut *magis* *alimentosum* potum, ut & ob *segniorem* & *debiliorem* corporis motum nimium *accumulatur*, ut *viribus* oneri & corpori molestæ *inflationi* inferendæ, quadret, tunc hæc *abundantia*, utpote *turgens* & *urgens* congruo modo & opportuno loco atque tempore minuenda est: quod si ob aliqualem *mutationem* Diætæ, aut *temporum* & *tempestatum* varietatem humores *spissior*em consistentiam nacti fuerint, tunc non modo *dietetica*, sed & *artificialia* auxilia *sanguinis* aliorumque humorum *fluiditatem* conciliantia, ordinanda sunt; & dum interdum ipsæ *vires* nonnunquam *vacillant* & *organa* vitalia *debiliora* evadunt, ita in hoc casu *congrua* roborantia ex *Dietetico* & *pharmaceutico* fonte utilia & necessaria sunt, quo iterum *firmitas* sanitatis & vitæ *iusto* & *vegeto* tramite continuet; haud enim nature

C

vigor

vigor in uno eodemque *sufficienti* gradu perennat, sed aliquando etiam in *Longævis* quoddam *decrementum* subit: quamobrem quidam existimarunt, illam *optimam* pro *Longævitate* fulcienda esse medicinam, quæ *intimius*, *subtilius* & *efficacius* naturæ robur firmat, sub & mediante quo reliquæ *vitales* aliæque functiones *debite* procedent: huc spectant antiquiorum medicorum meditationes de *balsamo vitali*, de *mumia vitæ*, de *humido radicali* &c. quorum *refectioni*, *restaurationi*, *nutritioni*, *excitationi* &c. multi operam dantes, *sanitatem firmam* & *vitam longam* producere, *promovere* & *conciliare* voluerunt; si quandoque ob *extraordinarias* rationes, aut *variantes* respectus in massa sanguinea *magis perniciosæ* substantiæ colliguntur, *minus* tamen *sufficienter* egeruntur, tunc iterum utile & necessarium est, quo natura ad *efficaciorem* illarum evacuationem etiam per *media* ex penu *medica* desumpta *modice* & congrue admoneatur, antequam illæ *actû* perniciosum *effectum* exserere ceperunt: si aliquando aut *humoribus*, aut *viis incongruæ* & *inimicæ* substantiæ *adherescere* inchoant, quando hoc ex *perspicuis* signis inclarescit, tunc iterum per convenientia *lenientia*, *resolventia* & *abstergentia* hanc *præjudiciosam* & *Longævitati contrariam* qualitatem *tempestive* avertere convenit, antequam *eminentiora* magisque *sensibilia* inde oriantur damna; quare non modo *præservatoria*, sed & *curatoria*, certo sensu intelligenda methodus in *Longævitatis* promotione ex *Medicina* locum invenit, modo *abusus*, aut *perversus* atque multis irritis *speculationibus* immersus usus evitetur: interea *minima* etiam in foro *Medico* non curat prætor; ea propter *haud* fructuosum est in *levioribus* & *lenioribus* abludentibus circumstantiis, mox ad *exquisitius* medicam opem confugere & vitæ fulcimentum atque *prolongationem* inquirere velle; unde iterum non nisi *emollitio* & *enervatio sanitatis*, ut & vitæ *imminutio*

nutio & abbreviatio metuenda esset; nam qui præter urgentem & distinctam necessitatem medicamentorum usui se submitunt, facile medicinæ adsuescunt & infirmum, valetudinarium & miserum œconomix vitalis statum, tanquam mancipia Medicinæ, inde recuperant: ob id vita & Longævitæ non ordinarium commercium cum Medicina artificiosa habent; interim quæcunque medicina magis naturalis & dietetica est, illa in præsentî disquisitione majorem applausum meretur, quoniam cum Therapia sanî corporis, de qua supra sermonem brevem habuimus, magis convenit: quæ regulæ itaque generales in hac tractatione bene observari debent.

§. VII.

Seorsim vero ad Longævitatem promovendam pertinet, quo sufficienter & constanter primæ viæ per alvum purgentur; quare Hipp. lib. 4. de morbis dicit: *qui sanus futurus est, hesternum stercus semper quotidie per alvum demittat: & Galenus lib. 3. de facult. nat. excrementa enim singula, si moram in corpore diutius trahant, putrescunt, mordacia & acria, atque hisce, qui ipsa continent infesta redduntur: Hippocr. libr. prænot. eloquitur: excrementorum copia ciborum ingestorum rationi respondeat: optima hæc est alvi dejectio; quia talis exitus inferiorem alvum bene valere declarat; & Jæpserus l. c. Part. II. c. 6. dicit: ut igitur diuturna vita & inconcussa valetudine fruamur totis viribus in id incumbendum est, ut inutilia alvi excrementa quotidie bis, vel ad minimum semel a somno mane evacuentur: dum enim ex ingestis multæ impuritates accedunt, quæ sub diuturniori retentione & copiosiori collectione intimiores primarum viarum regiones ingrediuntur & organa æque ac humores inquinant, illorum officia impediunt, aut turbant, hos ad faciliorem corruptionem disponunt, ita eximie sanitati & vitæ proficit, quo alvina excretio constans & libera permaneat: ab hoc itaque legitimo successu prove-*

nūc porro, ut fibræ *motrices ventriculi & intestinorum flexiliores* persistant, proinde functionem *digestionis*, separationem *chyli* laudabilis a *foeculentis & impuris* substantiis, translationem illius in *glandulosas* suas partes præparantes & *connexas* reliquas operationes promoveant; hinc *appetitus* naturalis & *vegetus* continuat, nec non *ingestio, digestio & egestio* optimam *harmoniam* servant: quam ob rem *alvi bonus* successus, comitem etiam habet *urinæ* facilem excretionem & quia sub tali statu *humores* communiter *fluidiores* manent, *pore* vero præcipue *peripheriæ* corporis patuli & *permeabiles*, propterea *transpiratio* insensibilis & *modica sudatio* perinde *prompte & expedite* procedit: Quo itaque talis *excretio alvi* rite continuet, tam sub *dieta* liquida, diluentia *lenientia*, aut *modica resolventia* & *fibras nerveas* mitius *stimulantia* in usum trahi possunt, quæ pro varietate *individuatorum* ratione *ætatis*, *temperamenti*, *sexus*, *virium*, *vitæ generis*, *sensibilitatis*, *nationum* &c. variare possunt, quam etiam *necessitate* suadente, *medica* methodo aliquando adhiberi debent; hinc *passulata, oleosa* diætetica, *prunata*, ipsum *Sal, cepæ, Zingiber* &c. tali modo subjectis *medicamentosis*, *longævitate* sublevantibus, annumerari merentur; præcipue quidem usus *olei olivarum*, aut ipsarum *olivarum* modicus admodum conducit, dum *alvum lenit & elubricat*, *vias urinarias* demulcet & in iisdem *se & excretoriam* functionem valde promovet, *fibras motrices* *leniente* sua virtute a præjudiciosa *strictura* præservat, *viscera* per quæ partes *excrementitiæ* transire debent, *emollit*, hunc transitum faciliat, ipsas *excrementitias* substantias *mobiliores & tractabiliores* reddit; *superficiem* corporis *apertam* servat, *pectus* repurgat & placidam *expectorationem* invitat, *fibras nerveas* ab ominosis *spasmodis* præservat & *leniente* sua virtute ab invasione *acriū* humorum defendit, præcipue *ventriculum & intestina* contra *bilis acrimoniam* munit,

lym-

lympham & serosa iniquinatione *quandantenus* tuetur & *multiplices* alias utilitates largitur: unde non male antiquiores *olei dietetico* usui talem vim ad *vitam longam* proficuum adscripserunt: hinc *varii* homines cum *multo* comodo non modo sub *dieta* hoc oleo utuntur, sed & interdum *mane* aut *vesperi* cum cerevisia calida, aut decocto herbæ *Thee*, aut *avenæ* illud assumunt: quantam egregiam vim hoc oleum, *interno* usu adhibitum, contra *venena* assumpta habeat, omnibus *peritis* medicis cognitum est, *conf. Claud. Deodat. Panth. Hyg. lib. 2. c. 1.* quam ob rem in oblatiis *venenis* & *venenatis* commune refugium constituunt: præterea etiam oleorum *lenientium* usus *externus* *salubris* innotuit, quando nonnunquam *articulationes* cum iisdem *modice* inunguntur, qualis *inunctio* inter antiquos *communem* suam approbationem obtinuit: unde partes *in* iusta *flexilitate* conservantur; ut multas alias virtutes extra scopum hærentes, hoc loco non recenseamus: servanda tamen erit illa regula, ut *mobile* vitæ genus *una* conjungatur, ut lenes *frictiones* aut temperata *balnea* interdum adhibeantur, ne *pori* abstruantur, sed quo *transpiratio* libere continuet.

§. VIII.

Salis communis usus *dieteticus* & *Medicus* ad sanitatem & vitam satis superque cognitus est; hinc non modo antiquorum sententia fuit, quod in *Sole* & *Sale* omnia consistant, (quod *physici* & *chymici* ita interpretantur, quod *plurima* corpora principium *sulphureum* & *salinum* contineant) sed & *Verulamius* adseruit, quod *Sal* sit condimentum mundi; *temperatus* itaque *Salis* hujus usus admodum *proficiuus* est, qui non modo *alvi*, sed & *reliquas* excretiones promovet & faciliat: etenim quando hoc *Sal* *concoctionis* officio servitia sua præstitit, ut & *crassas*, viscidasque materias *colliquavit*, tunc *fibras* intestinorum *nervæ* ad *constrictionem* stimulat, mediante qua proxima ex-

cretio facilius absolvitur; & dum de hoc sale, modice usurpato, etiam successive pauca quantitas humorum massam ingreditur, tunc non modo ad salivæ & succi pancreatici præparationem contribuit, quippe qui humores ad sanitatem & vitam absolute necessarii sunt, sed & ad urinæ excretionem sublevandam & periphericam evacuationem facilitandam non minimam opem confert, dum subtiliter fibras nerveas ad faciliorem affluxum humorum subeundum stimulat, sed & per motus consensum reliquas fibras ad vegetum motum excretorium perficiendum leniter irritat: inde brevibus exclarefcit, quod Sal sit medicamentum, quibuslibet excretionibus ordinariis sublevandis idoneum: interea quoad illius usum temperies observanda est, ne inimica intemperies humoribus concilietur pro eodem scopo excretionem alvinam & simul alias ordinarias evacuationes promovendi, inserviunt nonnullæ aquæ, quæ aut nitrosæ pro sapinæ esse dicuntur, vel vulgo soteriæ audiunt, modo temperatæ sint, quæ per intervalla etiam dieteticæ & cum vino aliquando permixtæ usurpatæ prædicto respectui cum emolumento satisfaciunt, velut sunt aquæ Selteranæ, Dynstadinæ, Wildungenses, Sedlicenses & quæ aliæ cum his conveniunt; quippe quæ resolvente, abstergente, diluente, laxante & diuretica sua virtute satis hætenus inclaruere; & si nonnullæ talium aquarum etiam calidæ hauriuntur, paulo magis diaphoreticam etiam virtutem exserunt: interea reliquæ puræ aquæ usus in Infusis calidis, æque medicamentosus ac Dieteticus est & quaslibet excretiones secure, facile & sufficienter promovet: quare non male multi medici Aquæ in & externum usum pro Panacea æstimant & ex Dioclis & Pythagoræ mente, referente Athenæo (aqua vivendi aciem intendit, minime caput onerat, animi corporisque motum facilem promptumque reddit) & secundum Laertium lib. 8. us. (qui aquam simplicem bibunt & corporis valetudo & ingenii acumen provenit:) illam

com.

commendant servanda tamen erit illa *cautela*, ne *perversæ* qualitates *salubritatem* usus aquæ annihilent, siquidem *modus in quantitate* observari, *pura aqua* seligi & *frigus* evitari debet: quo præcipue pertinet *Hippocratis* effatum *Lib. 2. de diæta: frigidior potus humiditatem in corpore congelat; si excellenter frigidus fuerit, sua frigiditate alvum sistit*: Denique nonnunquam ad *primarum viarum* abstersionem & temperatam *evacuationem* non immerito laudantur *selectæ* & innumeris exemplis probatæ *Pilulæ balsamicæ*, quales præcipue *hodiernis ævis* celebres sunt *correctæ Becherianæ & Stablianae* quæ *sanitati sublevandæ & longævitati promovendæ multam opem conferunt*: siquidem non modo *perniciosas* impuritates ex primis regionibus *educunt*, sed & *viscera abdominis roborant*, humores *crudos & spissos* resolvunt & *sanguinis massam* repurgant, interea *blande & placide* operantur: ita enim a multo tempore *variæ aliæ*, utplurimum *largius*, aut *minus correctæ, aloëticæ pilulæ*, aut *positive & fortius purgantes* in talem usum ac *æstimationem* tractæ sunt, quasi vitam *prolongent*; quæ tamen sub *perita* exploratione *talem fidem* *haud* promerentur: quare *blande laxantia* interdum adhibita, *securam medicinam ad Longævitatem adjuvandam* *proficuum* constituunt.

§. IX.

Porro ad sanitatem & vitam *absolute libera & sufficiens perspiratio* confert, sicut *Sanctorius* dicit in *Medicina Statica sect. 1. aphor. 3. ille solus, qui sciet, quantum & quando magis vel minus corpus occulte perspirat, penetrabit quantum & quando erit addendum vel auferendum pro sanitate conservanda & recuperanda & aphor. 40. natura dum in perspirandi officio est impedita incipit statim in multis deficere*, qui defectus propterea *sanitati & vitæ contrariatur*: quæcunque itaque *speciales utilitates* non modo a *constanti placida transpiratione insensibili*, sed & interdum a *modi-*

modico sudore proveniunt, illas hoc loco recensere *superfluum* esset, unde ad minimum hanc veritatem *supponimus* & potius illius *generalis* moniti reminiscimur, quod *Galenus lib. quos purgare oportet* tradidit: *ubi natura imbecillius actionem obit, id, quod deest oportet nos per medicamenta ad-
jicere:* quam ob rem *ocasio aliquando* obtingit, ut in *sanis* quadantenus *subjectis*, ad *præservandos imminentes mor-
bos*, ad *confirmandam sanitatem* & *vitam prolongandam* ex *artis medicæ institutione auctiorem transpirationem* & *tem-
peratam sudationem* invitemus & *provocemus:* ita v. g. *tempore hyemali*, quo ob *majorem frigoris tolerantiam*, non modo *humores paulo plus spissiores* evadunt, sed & una cum *reliquo corpore copiosiores impuritates* colli-
gunt, ut propterea sub *medica sudationis promotione* humores *efficacius commoveantur* & per consequens i-
terum *attenuentur*, nec non *impuritates coacervatæ copio-
sius excernantur* & ita corpus suæ *libertati & puritati re-
stituatur*, varia vero *imminencia damna tempestive aver-
tantur:* quod si etiam ex *aliis specialibus* causis, velut ex *minus pura dieta & aura*, præcipue *perniciosi tempesta-
tibus & insensis ac inimicis aëris perversionibus*, aut ex *commercio cum aliis impuris subjectis*, *nocivæ* tales substan-
tiæ in humoribus *colligantur*, tunc aliquando *natura ad-
juaturam & sufficientem* illarum *excretionem* per *lene & conveniens* remedium *admonenda* est, ne periculosus mor-
bus *actu irruat*, adeoque in tali casu *principiis* medicus legitime *obstet*, ita *sanitas defenditur* & *durabilitati vitæ* consulitur ex *Medicina optime* itaque *talis evacuatio me-
dica* etiam *methodo* invitatur, per *temperata diaphoretica*, ne *natura*, adhuc *extra morbum constituta*, nimium *impellatur* & interdum ad *morbos suscitandos* urgeatur, id quod interdum cum *febris acutis* contingere solet, quæ per *calefacientia & concentrata diaphoretica nonnunquam* excitantur: quare rectius *liquida aquea decocta, infusa,*

aut

aut *diaphoretica fixa* ex C. C. terreis absorbentibus, calci-
bus antimonii, &c. provenientia, aut *Essentias tempe-
ratas alexipharmacas*, modica quantitate assumendas & *leni
regimine* sublevandas, quæ simul *mitiorem diureticam*
efficaciam habent, commendamus; ex quibus ultimis e-
minent *Essentiæ pimpinellæ albæ, helenii, caryophyllatæ,
vincetox valerian, gentian. rubr. juniperi, succini* &c. qualia
diaphoretica tamen secundum *differentias* subjectorum &
qualitatum, in illis occurrentium, *discretive* & ita ordina-
da sunt, ne huic *medicæ* admonitioni & promotioni na-
tura *adsuescat*; quam ob rem tali etiam *medica* methodo
aut *languenti*, aut *torpidæ*, aut nimis *oneratæ* naturæ suc-
currere convenit: Simili modo & sub *iisdem* cautelis cum
diureseos promotione procedendum est, quando inter-
dum *judicium medici* requirit, quo *Longevitati* subvenia-
tur, ut *uberius* collectæ *impuræ* materiæ *sulphureo-falsæ*
etiam cum *urina* copiosius educantur: hinc sub *diætâ*
cepæ, Zingiber, bacc. juniperi, sufficiens *salis communis* quan-
titas, *synapi, rhabbanus, armoracia, petroselinum, apium*
&c. ex *pharmacia* vero *Tinct. antimon. acr.* cum *Ess. Succin.
juniper. Spirit. Sal. ammoniac. Spir. nitr. dulc.* mixta, nec non
pulveres ex *Conch. tartarificatis, aut lap. 69. citr. lap. per-
car. succin. alb. ppt. Nitr. purific. Chrystall. tart. tartar. vi-
triol. aut arcan. duplic.* cum pauxillo *olei destill. anis. vel
fœnic.* interdum exhibendi conducunt; quo referimus sub
decoctis aut *Infusis* calidis commiscenda *temperata diureti-
ca*, velut *rad. apii, bardan. Gramin. asparag sem. petrosel. anis.
bacc. junip. fr. alkeking. &c.*

§. X.

Diversis excretionibus, videlicet *alvi, urinæ & e pectore*
facilitandis, nec non *humoribus*, partibus etiam nonnul-
lis *solidis* & ipsis etiam *motibus* alterandis inservit *Mel*, quod

D

pru-

prudenter usurpatum sanitati & vitæ proficit, servata præcipue illa cautela, ne illis subjectis ordinetur, qui multam bilem & aciditatem in primis viis gerunt; in quibus varia incommoda & damna excitat: Senibus imprimis modicus mellis usus perquam utilis est, sicut alia Saccharata iisdem variam opem ministrant: hinc Zac. Lusit. Med. Princ. Hist. Lib. 6. hist. 16. p. 960. eloquitur: qui Senes ad panem nihil adhibent, præter mel & vivunt diutissime & sensuum integritatem, vigoremque animi & corporis custodiunt, ita ut merito longævam ætatem mellis nutritioni referre debeant acceptam: & proxime ante: mel corpus mirifice nutrit & instaurat, namque vefcentibus, non modo suave sentitur, sed suavem & nitidam utentibus protrahit vitam, caducamque firmat senectutem: Et ita mel modice & congrue usurpatum promovet fermentativum motum in ventriculo ad concoctionem necessarium; deinde abstergit & mundificat intestina, laxat alvum, purgat renes, promovet excretionem urinae, acrimoniam feri demulcet, lympham crassam & mucum viscidum resolvit & colliquat, emollit fibras strictas, initiantes obstructions referat, pulmones abstergit, a ferro acri & mucos tenacitate liberat; imminentes internas arrosiones, excoriationes & exulcerationes mundificat & ad consolidationem disponit & dum fibrarum lenitioni, feri vero resolutioni adjuvandæ infervit, ita etiam remotius placidam diaphoresin sublevat & invitat; quam ob rem mellis usum temperatum multi homines utilem experiuntur: hinc historiae constant, quibus præsens adsertio confirmari potest, quod videlicet varii in senio constituti homines cum optimo emolumento mellis usum modicum servaverint: Quod porro artificiales Sanguinis subtractiones attinet, tunc illæ haud promiscue ad vitam prolongandam quadrant; interim homines plethorici, variis animi & corporis commotionibus obnoxii, prægressis spontaneis hæmorrhagiis adsueta, in diata
plena

plena aut spirituosâ viventes multiplices orgasmos sanguinis subeuntes, defectu tamen necessariarum depletionum urgentis & superflui sanguinis laborantes &c. cum sanitatis emolumento & ad vitæ prolongationem artificiales tales sanguinis imminutiones tolerant; hinc multa subiecta usque in seram senectutem congruam V. Snem continuarunt, de qua observatione conf. D. D. Præsidis Programma de V. Sne senum, huc consentit Celsus lib. 2. c. 10. quando judicat: robustum senem posse tuto phlebotomari: ita hoc argumentum quadantenus ventilavit Zac. Lusit. M. P. H. Lib. 1. hist. 5. p. 9. dub. 2. num. Senibus sit detrahendus, sanguis: ubi profitetur: Si affectus & vires adsint; ille si urgeat, hæc si permittant, V. Snem moliri oportet: conf. Valleriola lib. 6. obs. ultim. Galenus de sanguinis missione dicit: Vehemens, æqualis & magnus pulsus incorruptum virium robustarum est signum: quare si in septuagenariis is ad sit, affectusque jubeat, etiam secabis venam: proinde non tantum annorum numero, sed corporis etiam habitui intendendus est animus: & ita etiam junioribus subiectis prædictarum qualitatum congrua missio sanguinis ad vitam & sanitatem prolongandam perquam contribuit conf. Celeb. Dn. D. Stahlî diss. de V. Snis Patrocinio: quicumque vero promiscue ad hoc auxilium, velut ad sacram confugiunt anchoram, illi ex ejusdem usu non modo eximiam enervationem, sed & motuum reliquorum vitalium magnam confusionem experientur, ut propterea talis subtractio sub ejusmodi perverso minusque necessario usu magis sanitatem destruat, vitamque abbreviet; sic etiam missiones sanguinis necessariæ, perverso tamen & confuso modo adhibitæ plus nocent, quam profunt: quicumque vero præter necessitatem vel plane non præsentis, neque urgentis, vel minoris plethoræ, ob vanam tantum persuasionem & coecam fiduciam de impetranda Longævitate, huic medio frivole se submitunt, illi totam suam œconomiam vitalem turbant.

variisq[ue] *morbosis* invasionibus portam pandunt & accessum parant: neque etiam de reliquo consultum & *fructuosum* est, si *preservatorio* scopo talis missio sanguinis *necessaria* & *utilis* judicatur, ut illa valde *frequenter* suscipiatur; quoniam iterum *huic* tantum excretioni *adsuescens* natura, *reliquas* aut *insufficienter*, aut *perversè* administrat, vel ob hanc *adsuetudinem* in futurum speratam utilitatem amplius haud impetrat, sed potius *præmature* languescens, citius succumbit; denique in *Historia* medica *talia* exempla constant, quod varii ad *eminentem* Longævitatē pervenerint, qui per *totam* vitam ne *guttulam* quidem *sincerī* sanguinis amiserunt.

§. XI.

Vomitoria quamvis interdum *morbos* periculosos, imo *mortem* avertant, tamen *directe* pro remedio ad *longam* vitam acquirendam commendari *haud* facile debent: & licet quisquam *iteratis* vicibus iisdem utatur, nihilominus pro *sublevanda* natura, utpote *fortius* commovens, *viresque* gravius afficiens auxilium *tam* facile pro *præsenti* scopo non quadrat, quoniam juxta *præmissam* demonstrationem ad *Longævitatē* promovendam *leniora* naturæque amicabiliora ordinavimus & admisimus media: & quamvis *spontanei* vomitus *variis* subiectis in certis casibus *salutares* & vitæ *prolongandæ* fructuosi observentur, tamen illi potius ad *eandem* Medicinam referri merentur, quæ *natura* & non *ars* corpori suo prospicit: interim hoc *reservato* respectu vomitus, *externo* quodam adminiculo provocatus, *Longævitati* inservire potest, quando quidam homines interdum *nimum* oppleverunt & *obsaturarunt* ventriculum, unde variis *incommodis* subjiciuntur, vel quando ex *dieta crassa* multas collegerunt *cruditates*,
tunc

tunc *leni* emetico ventriculus *evacuari* & liberari potest; si vero quisquam *frequentius* tali modo ventriculum ob-
ruere & onerare & dein in *subsidium* emetico illum purga-
re vellet, facile tandem vires *succumberent*, neque *longior*
inde vita promitti posset: Salutaribus excretionibus vi-
tæ *prolongandæ* proficuis annumeramus *capitis* quotidiana-
nam purgationem *per nares*, quæ nunquam *perversis* re-
giminibus graviter *turbanda*, neque *supprimenda* est, quo-
niam facile *morbosæ* calamitates superveniunt; quare re-
ctius *tale regimen* observandum est, quod cuivis *individuo*
congruum existit; ad summum interdum *leniora errhina*
& *ptarmica* ex simplicissimis herbulis, *cephalico* & *nervino*
simul effectu instructis, parata adhibeantur; omnis ve-
ro *frequens* usus, tanto magis vero *abusus*, sedulo vite-
tur, quoniam iterum talibus *medicamentosis* auxiliis na-
tura *adsuescens* spontaneas suas functiones *segnius* perficit,
aut *irregularibus* & præjudiciosis *congestionibus* salutarem
scopum invertit & *corrumpit*: quicumque itaque humi-
di & pituitosi sunt temperamenti, illi præ reliquis paulo
frequentius talibus adminiculis uti debent, quibus etiam
alia *externa* capiti adponenda *resolventia*, discutientia &
roborantia conducunt, quo *progressio*, nec non *se- & ex-*
cretio humorum per caput & ex hoc, *facile* & *sufficienter*
continuet; Quid de *Fonticulis* sentiendum sit, hoc loco
brevibus etiam significabimus: sunt qui ad eosdem per-
inde tanquam ad *selectum* auxilium *prolongandæ* vitæ con-
fugiunt, sed quorum plurimi magnum abusum cum illis
committunt: interim non negamus, quod quidam ex
convenienti illorum usu magnam opem ad vitæ *longiorem*
durationem impetrent: præcipue quidem ad *talem* sco-
pum illi inserviunt in personis *humidioribus*, nec non de
multo *sero acri* participantibus, ex cujus *varia secessione*
multos morbos experiuntur, velut *rheumatismos*, *spas-*
mos,

mos, acres congestiones, tussim ferinam, asthma, ardorem ventriculi & urinæ, comminationes internorum ulcerum &c. &c. præcipue tales affectus, qui sudore, urinæ fluxione & humiditatis reliquæ, nec non feri acrioris evacuatione avertuntur & curantur: in quibus casibus prudenter ordinati fonticuli non parum ad comparative longiorem vitam contribuunt, hinc *Barbolinus in Act. Hafn. Vol. 4. obs. 48.* singularia emolumenta & peculiare præservationes a morte ex fonticulorum usu recenset: promiscuus contra illorum usus perinde variis corruptis, pertinacibus, imo non raro plane immedicabilibus morbis aditum concedunt. Quod vero extraordinariam salutarem sanguinis superflui excretionem per *Hæmorrhoides* attinet, tunc illa non modo iusta diæta & congruo regimine sublevanda & in ordine debito conservanda est, sed & aliquando temperato medicamento monitorio & directorio adjuvari debet; huc pertinent lenes laxationes cum *rhabarbarinis* & correctis aloëticis remediis, nec non pediluvia, infusus, fomenta vaporosa, præcipue vero *pilulæ Stahlianæ* prudenti methodo adhibitæ, aut pro occasione & necessitate *clysteres lenientes* & roborantes cum *pilulis Stahlianis* combinati: quicumque itaque sponte & haud coacte salutarem fluxum hæmorrhoidalem susceperunt, illi aureum hunc fluxum omni modo in bono ordine & successu conservent, quoniam hic singularem utilitatem ad Longævitatē confert: *conf. D. D. Præsid. tr. de Hæmorrhoidibus diss. de Hæmorrhoidibus Longævitatē causa:* Quicumque homines porro sponte largas, aut annuas & periodicas sudationes experiuntur, illi hæc cum moderamine tolerant & non incongruis impulsibus exacerbent, neque malis artificijs & regiminibus turbent, impendant & repellant; unde sub difficiliore horum sudorum successu temperata regimina, aut leniora diaphoretica, singulis individualibus circum-

circumstantiis respondentia, ordinanda sunt: id quod etiam de particularibus sudoribus manuum aut pedum tenendum est: *conf. D. D. Præsidis disp. de Sudore annuo: ut & ejusd. Praxis extemporanea Cas. 29. hinc Panarolus Pedum sudores pro sanitate conservanda nunquam coercendos esse judicat Pentecost. 3. obs. 16. & Riedlinus vicissim pedum sudorem inhibitu sequentia mala annotat: Lin. Medic. An. 6. Mens. Decembr. obs. 22. p. 144.*

§. XII.

Præter hætenus commendatas *salutarium* evacuationum *directiones* & promotiones *medicas*, ad vitam longam adjuvandam idoneas & necessarias, profunt insuper pro eodem scopo nonnullæ *alterationes* tam humorum, quam motuum: haud exigua vero opem ferunt omnia *adminicula dietetica & pharmaceutica* serum acre & bilem corrigentia, temperantia, demulcentia & abstergentia, qualia sunt *avenacea, hordeacea, absorbentia & tenuia*, neque valde pingua *gelatinosa*; quo porro aquosa diluentia & leniter abstergentia pertinent, velut aquæ *temperate subterraneæ*: huc etiam spectant *passulæ* majores & minores, cum *avena* decoctæ, nec non *magnesiæ albæ* usus *subordinatus*, hisce annumerari potest decoctum ex rad. scorzon. liquirit. graminis. polypod. & C. C. rasp. quod non modo humores tales *pravos* in *qualitate* quadantenus corrigit, sed & illorum *excretionem* faciliat: proinde vero in *dieta* cavendum est, ne tales *acres & inimicæ* substantiæ *regenerentur*: Ad sanguinis præjudiciosam *spissitudinem* emendandam præter *communia & simplicia* auxilia motus videlicet & potus, conferunt aquæ *soteriæ* prædictæ justis temporibus *usurpatæ*, nec non *infusa calida* ex radicibus Scorzon. bardan. apii, taraxac. fœnic. gramin. aspa-

asparag. rubiæ tinct. Sarsapar. ut & herb. scord. marrub. alb. cent. min. beccabung. trifol. fibrin. flor. arnic. sambuc. quandoque profunt salia neutra, vegetabilia, & alcalia, ut & Tinct. antim. acr. cum Liquor. terr. fol. tart. & spirit. nitr. dulc. quæ singula remedia vero neque *nimia copia*, neque magna & *diuturna frequentia* adhibenda sunt: ad copiosos *pituitosos* & mucidos humores *resolvendos* adque ad *faciliorem excretionem* subeundam præparandos, conferunt partim prædicta *infusa calida*, & *Salina*, partim ex squilla, vincetoxi helen. petasitid. aro Z. Z. Zedoar. gentian. rubr. & antiscorbuticis substantiis parata medicamina, cum subjunctis congruis *laxantibus* & *diureticis* usurpanda: quando humores perquam *tenu- es*, & simul *acres*, *salini*, *sulphurei* sunt, tunc per congrua intervalla profunt *absorbentia*, præcipue ex C. C. & Corall. rubr. & alb. usualia, nec non decocta *avena- cea*, hordeacea, *passulata*, initius *acidulata* & simul *gela- tinosa*, oryza decocta, *jusculagelatinosa temperata*, (haud tamen valde *pinguia*) velut carnis vitulinæ, ut & reme- dia *nitrosa* cum *absorbentibus* sociata, Tinct. Corall. cum Tinct. Papav. rhæad. & spirit. nitr. dulc. aut oleo vitri- oli dulc. herba acetosæ cum passulis minorib. & avena excort. decocta: ad humores *pituitosos* & sufficienti *sul- phureo* principio destitutos, *rarefaciendos* & necessario principio *mobili* instruendos convenit. Ess. pimp. alb. Succini, mastichis, myrrhæ, balsam peruvian. L. Sassa- fr. angelicæ, galangæ cum Spir. C. C. miscenda, aut Liqu. C. C. succinat. cum Tinct. terr. foliat. tartari, & Spirit. Sal. ammoniac. aut *infusa vinosa* ex radicibus & herb. balsamicis conficienda, nec non *Pilule Stahlianæ*, ut & modicus usus Sulphuris internus, velut fl. Sul- phur. cum Spirit. Sal. ammoniac. succin. & Spirit. nitr. dulc. vel pilulæ ex extractis angelic, galang. gent. rubr. pimp.

pimp. alb. helen. cochlear. fumar. cent. min. scord. card. bened. beccabung. G. ammoniac. Galban. bdell. sagan. myrrh. juniper. agaric. trochisc. extr. panchymag. quæ singula remedia partim *humores lentos & crassos mucidos resolvunt*, partim *mundificant & temperata atque sanitati & vitæ longiori congrua crasi instruunt*: quæ subsidia, e penu *medica selecta, modice, refracta* dosi & *justo ordine* interdum plus *præservatorio*, quam *curatorio* scopo ordinari & adhiberi debent, ita tamen, ne *supra* indicatas regulas, *lenioris & temperatioris directorii*, in promovenda *Longævitate ex Medicina* violemus.

§. XIII.

Singulis prædictis auxiliis *ex Medicina* provenienti-
bus, ad vitæ *prolongationem* idoneis & efficacibus, an-
numeramus interdum assumenda remedia *Vires erigen-
tia*, quando eædem vel *enervatae*, vel valde *oneratae* sunt;
quæ tamen iterum non *nimis frequenter* obtrudenda
sunt, ne ab *incongruo* tali usu natura, magis *torpescat* &
in futurum *perpetuo* tali monitore & *excitatore* indigeat;
discrepant vero iterum talia roborantia pro subjectorum
individuatorum & temperamentorum diversitate; hinc
non modo *universalia* nervina quandoque conducunt,
sed & nonnunquam *particularia* confortantia profunt,
velut *cephalica, stomachica* &c. prout videlicet tales par-
tes interdum *singulari* roboratione indigent: quare ali-
quando *aromatica* ex cinnamomo, Caryophyllis aromar,
croco orient. nonnunquam herbæ *nervinae* rorismar. basi-
lic. lavend. c. flor. herb. Serpill. menth. mari veri, salviæ, ma-
jor. &c. præcipue *flor. naphæ* (qui cum Spirit. vini & vi-
no malvatico in Tincturam converti possunt:) deinde
balsamica velut bals. Peruv. Mastix, Succinum, calces no-
bili-

bilium metallorum, crocus auri, *gemmae* præparatæ, quæ
 simul tenuem *absorbentem* & *tonicam* virtutem habent,
 Tinct. auri cum vino generoso parata, nec non Tinctu-
 ræ martiales, flores nonnullorum metallorum cum Sale
 ammoniaco parati, porro spiritus volatiles modice aro-
 matifati & resinosi aut balsamici; balsami oleosi præci-
 pue pro usu *externo*, in *temperatis* & frigidis corpori-
 bus etiam interno, *spiritus vegetabiles* ex nervinis her-
 bis & floribus cum vino generoso facti: *juscula vinosa*,
 aut alia *juscula gelatinosa* aromatifata & similia conveni-
 unt, quæ *congruo modo* & *occasionibus necessariis* adhibe-
 ri possunt: *Motuum* denique ratio habenda est, dum
excedentes aut *fortiores* interdum *leniendi*, *temperandi* &
secure sedandi sunt; hinc *gelatinosa*, *liquida mucilagi-
 nosa*, *temperata acidulata*, *nitrosa*, *absorbentia*, *anti-
 spasmodica*, *passulata*, *crocata*, *cinnabarina*, *omisso opio*
 pro tali scopo, conducunt: aliquando motus *exci-
 tandi* sunt, quo *vinum* bonum pertinet, nec non
 prædicta *nervina*, ut & convenientia *diaphoretica* &
 similia; servato moderamine, ne *ultra modum* talia
 subsidia extendantur, sed quo potius *pauca* directio-
 ne medicus *naturam* sublevet: Et in hoc *motuum*
 directorio magna *prudencia* impendenda est, quoni-
 am *Longævitæ* justum *motuum* processum & decur-
 sum involvit & *essentialiter* requirit: quo magis enim
hi motus offenduntur eo magis *sanitas destruitur*, & vi-
 ta *abbreviatur*, hinc *optimus* certe ille nobis est me-
 dicus, qui ex foro medico *motibus* hisce *bene* pro-
 spicere potest: Plura hac occasione addere haud lu-
 bet, dum succincta commendatione & deductione
 nonnulla media & adminicula ex *medicina* proveni-
 entia, pro Longævitatatis promotione annotare vo-
 luimus.

luimus. Divinam bonitatem, utpote fontem & naturalis & spiritualis vitæ humillime veneramur, quod præsentem laborem prospero successu beaverit quam devotissimis etiam imploramus precibus, ut benedictione perenni nostros labores coronet & commitetur, quo salubris & exoptatus illis semper affulgeat

FINIS.

Quis-

Quisquis ad egregios animo contendit
honores,

Ingenii vires applicet ille sui;
Ingenuas etenim didicisse fideliter artes
Non sine præclaris laudibus esse finit,
Sed non excipiunt acceptas otia laudes,
Augetur potius semper honore labor.

TU virtute quidem nunc præmia digna
capeffis,

Præcos ast posthac experieris onus.
Gratulor & reddit tua me quoque gloria
lætum;

Reddat longævus nunc Medicina tua.

*In laudem Clarissimi Dn.
Candidati hæc adjecit*

P R Æ S E S.

